

(Исто триферонъ съ ѿидолъ)

Вчера като си премина

По край пашъ-тъ градинъ

Ва да нѣшъ на расходѣ,

Видѣхъ твой-тѣ черны очи,

Видѣхъ твой-то бѣло лице

Нарогено съ маргаръ потъ,

Сазницъ-то надъ тебѣ трентешъ,

Хвостъ-тъ ти го почита

Бѣло лице не горы;

Ва расхладъ тихий вѣтрѣцъ

Легко вѣе и играе

Съ твой-тъ бѣлъъ позвичкъ,

Твой-та склѣшина снажица,

Твой-то тихенко-то крытче,

Ватъ прѣтѣхъ-шъ га люлей-

Ахъ! да бѣдѣхъ азъ колаичи

На твой-то тънко крытче

Да га обвивахъ около тебе;

На да бѣдѣхъ азъ въ вѣчица

На жьатичкы дѣто носихъ

Вьху съфженю гьрде;

Да е' умивахъ да цѣлвахъ